

Zarząd Województwa Łódzkiego

al. Piłsudskiego 8 tel. /+42/ 663 35 30
90-051 Łódź fax /+42/ 663 35 32
www.lodzkie.pl sekretariat.ro@lodzkie.pl

Łódź, dnia 22 sierpnia 2018 r.

KOIII.152.2.2018

Odpowiadając na złożoną przez Pana petycję z dnia 15 kwietnia 2018 r. w sprawie aktualizacji programów ochrony powietrza informuję co następuje.

W odniesieniu do uwzględnienia w programach ochrony powietrza (POP) działań naprawczych związanych z realizacją uchwały Nr XLIV/548/17 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa łódzkiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, czyli tzw. uchwały „antysmogowej”, pragnę Pana zapewnić, że działania określone w obowiązujących programach ochrony powietrza nie stoją w sprzeczności z przepisami ww. uchwały. Konieczne są jedynie drobne zmiany programów ochrony powietrza w zakresie przeredagowania treści kilku działań naprawczych oraz wprowadzenie pojęcia „wymogi ekoprojektu”, tak aby nie było wątpliwości interpretacyjnych związanych ze stosowaniem przedmiotowych aktów prawa, co zostanie uczynione przy najbliższej zmianie obowiązujących programów.

W zakresie zawarcia w POP działań naprawczych ukierunkowanych na ograniczenie emisji punktowej z dużych instalacji przemysłowych podkreślenia wymaga, że takie działania zawarte są już w programach. Zostały one zgrupowane w kierunku nr 4 zawierającym działania w zakresie ograniczenia emisji punktowej pochodzącej z działalności gospodarczej. Jednocześnie pragnę zauważyć że dodatkowe wprowadzenie w programach ochrony powietrza obowiązku uwzględniania stanu jakości powietrza oraz stosowania najlepszych dostępnych technik przy określaniu dopuszczalnych wielkości emisji w pozwoleniach zintegrowanych jest zbędne, a wręcz niemożliwe, ponieważ kwestie te zostały uregulowane w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Odnosząc się do wprowadzenia w programach ochrony powietrza, które są aktami prawa miejscowego, przepisów sprzeciwiających się udzielaniu odstępstw od granicznych wielkości emisji, o których

mowa w art. 204 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, stwierdzić należy, że aktem prawa miejscowego nie można zmieniać przepisów prawa zawartych w ustawach, jak również nie można ograniczać praw określonych w ustawach, o ile stosowna delegacja ustawowa na to nie zezwala. W przypadku PÓP i powyższych odstępstw brak jest takiej delegacji.

Ponadto zakaz udzielania ww. odstępstw może rodzić wątpliwości związane z naruszaniem przez samorząd województwa samodzielności powiatu, czego zabrania art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa. Wątpliwości te wynikają z faktu, że jednym z organów ochrony środowiska udzielającym pozwoleń zintegrowanych jest starosta, a zgodnie z art. 204 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, decyzja o udzieleniu odstępstwa należy do organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego i uzależniona jest od oceny tego organu czy osiągnięcie granicznych wielkości emisji prowadziłoby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska.

Dodatkowo, nawiązując do treści uzasadnienia dla wnoszonych zmian zawartego w petycji, koniecznym jest podkreślenie, że ograniczenie możliwości stosowania powyższych odstępstw miałyby sens w sytuacji gdyby za złą jakość powietrza odpowiadały duże zakłady przemysłowe zlokalizowane w województwie łódzkim. Natomiast z analiz wielokrotnie wykonywanych na potrzeby ocen poziomów substancji w powietrzu opracowywanych corocznie przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz analiz wykonywanych na potrzeby opracowania, zmiany i aktualizacji programów ochrony powietrza jednoznacznie wynika, że głównym źródłem przekroczeń norm jakości powietrza w województwie łódzkim jest emisja niska pochodząca ze spalania paliw w sektorze komunalno-bytowym. Drugie miejsce pod względem wpływu na jakość powietrza zajmuje emisja liniowa (komunikacyjna). Emisja punktowa jest dopiero na trzecim miejscu z ledwie kilkuprocentowym udziałem w stężeniach substancji, dla których normy są przekraczane. Wobec tego, przywołane powyżej analizy nie dają podstaw do wprowadzania dodatkowych ograniczeń ponad te wynikające z obecnie obowiązujących przepisów prawa.

W dalszych rozważaniach w zakresie zakazania udzielania odstępstw od granicznych wielkości emisji, niezbędnym jest również pochylenie się nad celem takiego zakazu, którym jest poprawa jakości powietrza. Jednym z działań służących ograniczeniu emisji powierzchniowej, czyli głównej przyczyny przekroczeń norm jakości powietrza, jest korzystanie z niskoemisyjnych lub bez emisyjnych źródeł energii, a za takie uznawane są ciepło systemowe i energia elektryczna. Jednocześnie duże instalacje przemysłowe objęte konkluzjami BAT, emitujące do powietrza znaczne ilości gazów i pyłów, to głównie elektrownie, ciepłownie i elektrociepłownie. Instalacje takie już objęte są dużymi restrykcjami pod względem wielkości emisji do powietrza, tj. standardami emisyjnymi. Konkluzje BAT stanowią dalsze zaostrzenie norm emisyjnych poprzez określenie granicznych wielkości emisji, od których odstępstwo nie stanowi pozwolenia na przekraczanie standardów emisyjnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów. Kategoryczne wprowadzenie zakazu stosowania odstępstw od granicznych wielkości emisji mogłoby spowodować z jednej strony znaczący wzrost cen ciepła

systemowego i energii elektrycznej, z drugiej strony mogło by zachwiać stabilnością całego systemu elektroenergetycznego. W konsekwencji wzrostu cen ciepła sieciowego i energii elektrycznej mieszkańcy mniej chętnie korzystaliby z niskoemisyjnych lub bez emisyjnych źródeł energii, a w sytuacji destabilizacji systemu elektroenergetycznego zmuszeni byłiby wręcz do korzystania z jakichkolwiek innych źródeł energii aniżeli energia elektryczna, co w praktyce najprawdopodobniej przełożyłoby się na radykalny wzrost spalania paliw stałych w gospodarstwach domowych i pogłębiło problem jakości powietrza. Zatem efekty wprowadzenia postulowanego całkowitego zakazu stosowania odstępstw od granicznych wielkości emisji mogłyby okazać się odwrotne od zakładanych.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej zagadnienia związane z odstępstwami od granicznych wielkości emisji, najważniejszym jest podejście indywidualne przez właściwe organy ochrony środowiska do każdej instalacji i dokonanie szczegółowej analizy kosztów i korzyści dla środowiska przed udzieleniem odstępstw od granicznych wielkości emisji. Podejście takie narzuca także przepis art. 204 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

z up. Marszałka
Województwa Łódzkiego

Jadźwiga Dymowska
Członek Zarządu
Województwa Łódzkiego